ANUL III. — No. 733. EDIȚIA A DOUA LUNI și MARȚI, 4, 5 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.

Un an în țară	30 leĭ;	în străinătate		50
Șése lunĭ	» 15	»	»	25
Treĭ lunĭ	» 8	»	»	13

Un număr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereștĭ, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV	. . . . . .	0.30 b. linia
» » » III	. . . . . .	2.— leĭ »
» » » II	. . . . . .	3.— leĭ »

Inserțiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Viitorul minister.—Abdicarea Regeluĭ

Bucurescĭ, 4 Februarie 1891.

Mi-a fost scris, se vede, ca, mergênd din decepție în decepție, să ajung până acolo în cât să spun Strĕinuluĭ Incoronat că face bine bătêndu-șĭ joc de țara aceasta și că ar fi un prost dacă s'ar purta maĭ bine cu un popor care nu a fost în stare să producă alțĭ oamenĭ marcanțĭ de cât pe triștiĭ politicianĭ de astăzĭ.

Da! — Carol I are dreptate.

Pentru acest *Thomas Holden* Incoronat, partidele aŭ ajuns niște grupe de automațĭ cărora El le imprimă mișcărĭ și acțiune din ce în ce maĭ caraghioase, și decĭ ele merită această soartă.

Față cu cele ce voiŭ desvĕlui maĭ la vale, se va vedea că sunt în drept să prezic tuturor fantoșelor carĭ formează decorul stupiduluĭ nostru sistem monarhic constituțional (?), că vor ajunge să văcsuiască cizmele vizitiilor luĭ Carol I.

Dar, să-mĭ stăpânesc un moment inima, care vrea să debordeze de indignare și cugetul care mĕ îndeamnă să pecetluesc cu adevĕratul nume rolul ce aŭ primit să joace partidele politice din țara românească și să explic cititorilor meĭ începutul și maĭ ales titlul acestuĭ articol.

Se știe că guvernul Generaluluĭ Manu are — chiar pentru partizaniĭ sĕĭ — multe defecte.

Concentrarea conservatoare, care a fost pretextul înălțăreĭ Domnuluĭ Gheorghe Manu la demnitatea de președinte de Consiliŭ, a rĕmas o simplă iluzie, ba încă partidul liberal-conservator s'a dezmembrat aproape cu totul.

Generalul Manu nu a fost în stare să găsească nicĭ un bărbat politic din Moldova, care să primească a figura în cabinetul prezidat de D-sa. Acest fapt a redeșteptat în Moldova toate nemulțumirile legitime, adormite până astăzĭ, și carĭ îșĭ aŭ origina în starea de părăsire, în care sora de peste Milcov a fost lăsată de un întreg șir de anĭ de către toate guvernele centrale.

Mișcarea moldovenească a pricinuit guvernuluĭ îngrijirĭ serioase și ceĭ maĭ credincioșĭ partizanĭ aĭ sĕĭ i-aŭ arătat că dacă această mișcare se va întinde—precum a început—existența *concentrăreĭ* la putere este periclitată.

Pe lângă toate aceste, D. Alex. Lahovary, în călătoria sa din vara trecută, a mers cu îmfumurarea deșartă până acolo încât ș'a luat în numele Țăreĭ—care nu'l autorizase la aceasta—maĭ multe angajamente grave.

Toate aceste împrejurărĭ defavorabile ar fi fost de ajuns pentru a produce căderea unuĭ guvern, dar, dacă ar fi fost numaĭ ele, combinația Manu-Lahovary-Carp ar maĭ fi putut sta multă vreme, căcĭ majoritățile de care dispune în Parlament sunt destul de marĭ, destul de servile pentru a-ĭ da orĭ ce. Și apoĭ, dacă treburile Regeluĭ *Shyllok* (stil Blaremberg), mergeaŭ strună, cabinetul Manu putea să doarmă liniștit.

Dar nenorocirea acesteĭ plăzmuirĭ palatiste a voit ca tocmaĭ anul acesta să fie al 25-lea al nefasteĭ Domniĭ a luĭ Carol I și Zaraful Incoronat, cu un cinism mefistofelic, dorește să celebreze cu mare pompă jubileul de un sfert de veac de când călcâiul Sĕŭ s'a înfipt în grumajiĭ acesteĭ țărĭ. Aceasta ca pedeapsă pentru că ea s'a lăsat a fi stoarsă de Dînsul, fără să protesteze și fără să gonească pe nesățiosul Vampir nemțesc.

Pentru o asemenĭ sĕrbătoare, Generalul Manu oferă slabele mijloace ale unuĭ aparat administrativ istovit și apoĭ, liberaliĭ-naționalĭ precum și liberaliĭ conservatorĭ, aflându'se în opoziție, amenință cu abținere; ast-fel jubileul—jalnic pentru poporul român — ar fi fost prea trist și prea mohorît pentru Regele Harpagonilor.

Ce era de făcut?

Să rĕmâie cu guvernul actual? Cu neputință! căcĭ luĭ *Carol Thomas Holden* îĭ trebue un spectacol animat.

Să cheme pe Lascar Catargi la putere? Imposibil, căcĭ ar fi fost nevoe de o disolvare, lucru care ar fi turburat petrecerea regală.

De liberaliĭ-naționalĭ nicĭ vorbă nu putea fi acum, căcĭ s'ar fi dat naștere la complicațiunĭ și maĭ grave, și apoĭ, aceste soluțiunĭ eraŭ prea fireștĭ și maĭ ales *prea cinstite* pentru Carol I.

Atuncĭ El îșĭ deschise arsenalul de intrigĭ și vicleșugurĭ și îșĭ alese o armă cu douĕ tăișurĭ, cu care speră să poată întîmpina toate eventualitățile.

Opoziția liberală vorbește de partide istorice carĭ să prezideze serbarea de la 10 Maĭ. Concentrațiĭ și junimiștiĭ sunt ațîțațĭ până la turbare contra liberalilor-naționalĭ, iar liberaliĭ-conservatorĭ se tem de puterea ce aŭ arătat aceștia în alegerea din Bucureștĭ. Să-ĭ împac pe toțĭ—șĭ'a zis Vulpea de pe Tron — să compun un guvern, care să reprezinte un partid istoric, care să nu fie liberal-național, și care să excludă eventualitatea unor alegerĭ noĭ, din care partizaniĭ luĭ Ion Brătianu ar putea ieși victorioșĭ. Cu majoritățile din Parlamentul actual pot face orĭ-ce. Ele vor da concurs oricăruĭ guvern.— **Lac să fie, broaște se găsesc.**

Și după acest raționament mahiavelic, *Carol Thomas Holden* și-a întins sforile și a început pregătirile pentru reprezentația ce voește să o dea.

Generalul Florescu va fi președinte Consiliuluĭ. D-niĭ Vernescu, Manu și Lahovary vor fi miniștri. D. Lascar Catargiu va fi ales președinte al Camereĭ de către majoritatea care i-a refuzat voturile la începutul acesteĭ sesiunĭ; iar D. Carp va fi rugat să se mulțumească, *pentru moment*, cu armoniosul gongurit al celor câțiva porumbeĭ carĭ îĭ rĕmân credincioșĭ.

Toate acestea, până ce Majestatea Sa va trece gârla.

Oricine înțelege câte foloase oferă Regeluĭ combinația de maĭ sus, care — fiind dat isvorul din care am luat'o — este aproape sigură.

Această combinație întrunește toate condițiunile arătate în raționamentul pe care l'am atribuit Majestățeĭ Sale și nu are decât un singur defect: — de nicĭ o importanță pentru Carol I — acela de a dovedi că și liberaliĭ-conservatorĭ sunt unelte inconsciente în mâinile luĭ *Thomas Holden Incoronat.*

In legătură cu această scârboasă combinație este și svonul că *Regele Holden*, plictisit de a maĭ trage ițele pentru a pune în mișcare fantoșele noastre politice, are intențiunea de a abdica îndată după 10 Maĭ și de a ceda Tronul luĭ Stefan și al luĭ Mihaĭ mucosuluĭ golănel pe care l'a adus anul trecut în țară.

Deși mi s'aŭ dat argumentele destul de plauzibile ale acesteĭ hotărârĭ a luĭ Carol I, eŭ nu voesc să mĕ ocup astăzĭ de această chestiune, și las capitolul din istoria decadențeĭ partidelor noastre politice deschis aicĭ.

Mi se pare atât de monstruos și de nedemn rolul pe care șĭ'l iaŭ liberaliĭ-conservatorĭ în această chestiune, în cât mi-e frică să las acum frâŭ liber pornireĭ ce provoacă în mine toate aceste murdare gheșefturĭ, pe care le săvârșește un Venetic fără suflet cu ajutorul unor românĭ fără patriotism și fără conștiință.

Voiŭ reveni decĭ.

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

RIO-JANEIRO, 3 Februarie.—Constituanta a adoptat în a doua citire totalul proiectuluĭ de Constituție cu numeroase amendamente. Se crede că alegerea Președinteluĭ Republiceĭ se va face sĕptămâna viitoare. Candidațiĭ carĭ aŭ maĭ multă șansă sunt: D-niĭ Fonesca și Moraco.

MADRID, 3 Februarie.—Alegerile senatoriale aŭ dat atât la Madrid cât și la Barcelona, câte doĭ conservatorĭ și un liberal de fie-care.

ROMA, 3 Februarie. — Se asigură că Regele a aprobat propunerea D-luĭ Rudini de a numi pe vice-amiralul San-Bon ministru de marină și că decretul va fi semnat azĭ.

BUENOS-AYRES, 3 Februarie. — O mișcare insurecțională a isbucnit în Bolivia, dar pare puțin însemnată.

VASHINGTON, 3 Februarie.—Senatul a respins toate amendamentele legeĭ asupra taxelor de autor și a aprobat redacția votată de Camera deputaților.

SOFIA, 3 Februarie.— Alegerile complimentare a 15 colegiĭ, carĭ trebuiaŭ să aleagă 21 deputațĭ, s'a făcut azĭ. La Filipopoli candidatul guvernamental, un musulman ajutor de primar al orașuluĭ, probabil că nu va avea nicĭ un concurent.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Sufragiul Universal din Belgia

BRUXEL, 3 Februarie.— Manifestul adresat de partidul lucrătorilor Episcopatuluĭ taxează de monstruos privilegiul acordat la 130,000 de cetățenĭ de a domina pe toțĭ ceĭlalțĭ; și aceasta este o violare a prescripțiunilor religiuneĭ catolice. Manifestul cere episcopilor de a interveni în favoarea sufragiuluĭ universal, lucrând asupra populațieĭ în general și în fie-care eparhie separat.

Intrunirea de erĭ

La orele 2 și jumĕtate când se anunțase întrunirea, sala Ateneuluĭ cel vechiŭ era înțesată de lume, care, ne maĭ avênd loc, ședea p'afară.

Proclamându-se președinte al adunăreĭ D-nul general *Zefcari*, se dete cuvîntul D-luĭ *Dem. Sturza* care a arătat că alegerea trecută de și plină de ingerințe și amenințărĭ, este un mare succes pentru partidul liberal care a obținut colosalul numĕr de 2125 voturĭ, fiind în opoziție și avênd să lupte cu agențiĭ comunalĭ și polițieneștĭ.

D-nul *P. Grădișteanu* a vorbit în acelaș sens, adăogând însă că partidul trebue să se afirme și să lupte spre a scăpa de actualul guvern, care este un guvern vitreg de țară. D-sa maĭ zice că ziua de 10 Maĭ, *nunta de argint a Regeluĭ cu tronul țăreĭ româneștĭ* va fi o zi de fericire pentru țară, când Regele va chema la guvern un minister constituțional și ar fi o zi de doliŭ, când poporul se va deprinde să vază în el un tiran.

Domnul *Niculae Fleva*, dupe ce enumeră diferitele manopere întrebuințate de guvern la alegerea trecută, dupe ce spune că aŭ votat o mulțime de spirtarĭ de câte două și treĭ orĭ, cum și maĭ mulțĭ morțĭ și-aŭ exprimat votul lor, arată un revolver luat de la un spirtar care voia să provoace scandal într'o cârciumă.

D-sa apoĭ spune că contează pe înțelepciunea Regeluĭ care, văzênd starea de lucrurĭ, va chema un guvern care să reprezinte un partid; apoĭ sfârșește citind o moțiune care va fi dusă la Cameră de zece reprezentanțĭ aĭ fie-căreĭ secțiunĭ unde s'a făcut alegerea, spre a protesta în contra alegereĭ D-luĭ A. Popovicĭ.

Intrunirea se termină pe la orele 5 fără un sfert și D-nul N. Fleva este dus în triumf până la Clubul Liberal unde i se fac ovațiunĭ.

Mephisto.

SERVICIUL SANITAR CIVIL

Se știe că lefile personaluluĭ direcțiuneĭ generale sanitare sunt prevĕzute în statul alăturat la legea sanitară din anul 1885. Aceste lefĭ eraŭ aceleașĭ ca și lefile personaluluĭ din administrația centrală a ministeruluĭ de Interne.

Prin bugetul anuluĭ 1888, administrația centrală a ministeruluĭ a sporit lefile personaluluĭ sĕŭ ast-fel: Șeful de secție 600 leĭ, șeful de biuroŭ 350 leĭ, registratorul 260 leĭ, archivarul 200 leĭ și copiștiĭ împărțițĭ în douĕ clase: Clasa I 150 leĭ și clasa II 120 leĭ lunar. Cum direcția generală a serviciuluĭ sanitar depinde de ministerul de interne, urma de aci că trebuia să se sporească și lefile funcționarilor direcțiuneĭ sanitare, dar pentru aceștĭ din urmă atuncĭ nu se putea, căcĭ trebuia să se modifice, și legea și lefile aŭ rĕmas aceleașĭ ca și acum 20 anĭ și anume:

Șefiĭ serviciilor spitalelor rurale și veterinare sunt retribuițĭ câte 450 leĭ, celor de la administrație și statistică câte 400 leĭ, șefilor de biuroŭ 260 leĭ, registratorul și archivarul câte 200 leĭ și copiștiĭ câte 110 leĭ. Tot așa și cu mediciĭ de județ și cu aceĭ de la plasă, lefĭ mizerabile în raport cu munca și cu ceĭ-l'alțĭ funcționarĭ. Orĭ-cine a reflectat câtușĭ de puțin asupra stăreĭ materiale a funcționaruluĭ și maĭ ales a medicilor din direcția generală a serviciuluĭ sanitar, a putut să se convingă cu înlesnire că această cestiune este de cea maĭ mare importanță, fiind în strânsă și directă legătură cu calitatea corpuluĭ medical.

Atât medicul cât și funcționarul însărcinat cu higiena publică. fiind lipsit de un buget proporțional cu trebuințele viețeĭ în treapta socială corespunzĕtoare graduluĭ sĕŭ pe lângă privațiunile materiale ce îndură, devine un medic cu puțină valoare pentru societate, și dacă natura nu l-a înzestrat cu multe și solide calitățĭ morale poate deveni un element cu totul nepotrivit cu prestigiul medical.

Nu este greŭ de demonstrat acest lucru. Lipsa de mijloace face pe om să frequenteze un medic maĭ puțin costisitor și de aci decurg o sumă de consecințe ce se resfrâng asupra apucăturilor, moravurilor și chiar sentimentelor aceluĭ om. In fine, lipsa continuă și privațiunile fac pe om să uite toată poesia viețeĭ și a carviereĭ și să se desgusteze de ele.

Este de prisos să maĭ urmez cu enumerarea unor lucrurĭ cunoscute de toțĭ.

Acestea stabilite, toate administrațiile celor-l'alte ministere studiând cu deamĕnuntul starea economică și toate exigențele viețeĭ uneĭ persoane, aŭ vĕzut că douĕ lucrurĭ trebue să se aibă în vedere la stabilirea lefeĭ; resursele și cheltuelile, și de aci aŭ determinat leafa corespunzĕtoare; așa s'a făcut în toate părțile lumeĭ, așa s'a făcut la noĭ în toate ministerele și chiar în acel de interne, nimic însă nu s'a făcut pentru direcțiunea generală a serviciuluĭ sanitar ce depinde de ministerul de interne.

De ce pentru aceasta din urmă nu s'a făcut absolut nimic?

Sunt maĭ puțin capabilĭ? Lucrează eĭ maĭ puțin de cât ceĭ-l'alțĭ?

Toțĭ lucrează tot atât, de la 11 la 6 ore seara și aŭ copiștiĭ din direcțiunea sanitară numaĭ 110 leĭ și ceĭ de la interne 120 și 150 căcĭ sunt și 2 clase. Șefiĭ de biuroŭ 260, ceĭ de la interne 350 leĭ. Șefiĭ de serviciŭ din direcție și anume: 2 câte 450 leĭ și 2 câte 400 leĭ (și nu știŭ pentru ce această deosebire), iar ceĭ din minister toțĭ câte 600 leĭ, fără să fie deosebire.

Voiŭ nota în treacĕt că pentru funcționariĭ Direcțieĭ serviciuluĭ sanitar ca admisibilitate în funcțiune, se cere numaĭ specialitățĭ, pe când pentru ceilalțĭ nu se cere indispensabil așa ceva, cu toate acestea eĭ sunt plătițĭ maĭ bine.

Naște acum întrebarea: oare greutățile viețeĭ—și vorbesc exclusiv de greutățile materiale—depind ele numaĭ și numaĭ de pozițiunea noastră socială? — Voiŭ rĕspunde: da; greutățile viețeĭ sunt proporționale cu gradul.—Dacă sunt proporționale cu gradul cu atît maĭ proporționale cu titlul. Dacă rĕsplătit nu poate să fie pentru ambele, să fie cel puțin pentru una. Daca nu maĭ mult, egală cel puțin cu a colegilor lor! De ce unora s'a făcut și acestora nu?

Nu este intențiunea mea să fac un studiŭ comparativ între starea materială a mediculuĭ, a funcționaruluĭ din serviciul sanitar cu funcționariĭ celorlalte ministere, lucrul de altmintrelea nu e greŭ de făcut și de înțeles, mĕ voiŭ limita numaĭ să arĕt unele din părțĭ spre a se vedea nu nedreptatea, dar nepăsarea celor însărcinațĭ până acum cu modificarea legeĭ sanitare, prin urmare și a statuluĭ de lefĭ de care e legat.

Este foarte natural că pentru a plăti maĭ mult este a face o risipă, dar a plăti atît cât trebue, este drept și imperios necesar. Și aceasta se cerea să se prevadă din partea celor însărcinațĭ cu modificările legeĭ din 1885.

Dacă leafa din 1874 a fost bună, astă-zĭ ea nu maĭ face parale.

Dascăliĭ de la Instrucție aŭ înțeles'o și aŭ prevĕzut gradația.—Inginerij, militariĭ, ținuțĭ în timpul studiuluĭ pe comptul statuluĭ, scutițĭ de serviciul militar, aŭ avansarea și leafa grasă chiar de la începutul carviereĭ. — Celor de la justiție lefĭ bune, avansare, plus inamovibilitate. Celor dela interne avansărĭ din cele maĭ dorite, învestițĭ și cu autoritate asupra celorlalțĭ, iar doctorilor ce? Concursurĭ, stagiŭ la armată și plășĭ, iar ca plată 250 leĭ leafă prin buget, pentru toată viața. — Nu vor-

besc de diurnă căcĭ asta o mănâncă nu doctorul ci caiĭ, vizitiul și hamurile.

Am uitat să maĭ pun în plus reumatismele, dispepsiile și câte și maĭ câte le capătă în inspecțiunile plăcute și bine rĕsplătite la carĭ sunt supușĭ doctoriĭ, așa de bine și sus pușĭ.

Cred că nu maĭ am nevoie să maĭ insist asupra acestuĭ punct: trec la altul.

Am zis că greutățile viețeĭ sunt proporționale cu gradul.

Naște acum întrebarea cum un copist, un șef de biroŭ și un șef de secție din direcția generală a serviciuluĭ sanitar poate trăi cu 110, 260, 400 și 450 leĭ, pe când ceĭ din ministerul de Interne nu pot trăi de cât cu 600, 350, 150 și 120?

Dar dacă eĭ nu pot trăi, conform graduluĭ și pozițiuneĭ lor de cât cu sumele de maĭ sus, urmează ca ceĭlalțĭ, egalĭ în grad cu eĭ, maĭ presus cu titlurĭ dar plătițĭ maĭ prost, sunt nevoițĭ în acest caz, prin forța lucrurilor, să rupă echilibrul —datoria bate la ușă—și cine nu știe că echilibrul economic rupt odată, cu greŭ foarte cu greŭ se restabilește?

Trec la Medicĭĭ de județe și ceĭ de plășĭ.

Ca să ajungĭ Doctor, minimum 'țĭ trebuesc 19 anĭ de studiŭ, plus baniĭ ce cheltueștĭ. Aĭ eșit, te-a înhățat imediat la stagiŭ, aĭ scăpat de asta, vine concursurile; ajungĭ medic de județ saŭ de plasă. Aicĭ te așteaptă ordinele sub-prefecților, pomojnicilor și chiar a notarilor, și toate acestea pentru 250 leĭ pe lună și dacă din norocire eștĭ și însurat, poțĭ să te aștepțĭ la toate fericirile.

Cu diurna, plus din leafa din buget, cutreerĭ satele, fără să facĭ nimic, natural că nu din cauza ta, de multe orĭ din cauza piedicilor puse de aceĭ ce daŭ ordine, și chiar din forța lucrurilor, iar cu restul îțĭ întrețiĭ familia.

Dar oare nu e maĭ fericit un funcționar cu 200 leĭ pe lună, care șade în oraș, liniștit, dormit și bĕut, de cât un doctor nevoit să se plimbe în permanență prin ploaie, ger și frig?

Dar s'ar rĕspunde: un sub-prefect este egal în funcție cu un doctor, și e plătit tot atât cât doctorul. Comparația e proastă și nepotrivită. Dar în fine! Ce i se cere însă unuĭ sub-prefect și ce i se cere unuĭ doctor? Pentru acest din urmă se știe, e de prisos a le enumera. Pentru un sub-prefect nu se cere nimic, dar el poate ajunge director, prefect și cine știe maĭ ce; plus că are pe doctor și pe toțĭ la cheremul și ordinele sale.

Prin urmare dar, daca leafa nu este și nu trebue sĕ fie o recompensă a serviciuluĭ adus, căcĭ poate să se zică că serviciul se recompensează în alte modurĭ, ea este dată doctoruluĭ în scopul esclusiv de a'ĭ permite să facă față cerințelor materiale ale viețeĭ.

Dar cerințele vieței se pot oare îndestula cu suma mizerabilă prin care este plătit?

Cred că nu.—Ca om și chiar ca sub-prefect se poate, dar ca doctor nu.—Doctorul și daca ar voi nu o poate. In curent cu știința, ar trebui sĕ cheltuiască cel puțin un sfert din leafă pe cărțĭ și reviste, cu toate acestea și doctorul și sub-prefectul are tot aceleașĭ resurse, dar, numaĭ atât că primul cheltuește îndoit daca nu și întreit. Așa dar, nu este destul ca leafa funcționarilor și a Medicilor sĕ reprezinte o sumă satisfăcĕtoare, maĭ este de vĕzut și cheltuelile la care este constrâns să facă față, și dacă acestea întrec pe cele d'întâĭ, atuncĭ este necesar saŭ de a lua mĕsurĭ ca cele din urmă sĕ devie maĭ micĭ, cea ce cred că nu se poate.

Multe alte micĭ cestiunĭ maĭ pot fi examinate, cred însă oportun a mĕ opri aci, pentru a nu lua timp lectorilor cu lucrurĭ cunoscute de toțĭ. Putem decĭ stabili că comisiunea însărcinată acum de guvern, cu modificarea legeĭ sanitare, ar putea să'șĭ oprească atențiunea și asupra acestuĭ fapt, și ar putea lua mĕsurĭ pentru a face ca starea materială a mediculuĭ să lase cât maĭ puțin de dorit, aceasta ar influența nu numaĭ asupra mediculuĭ luat individual, ci asupra corpuluĭ medical întreg.

In cea ce privește guvernul nu ne îndoim câtușĭ de puțin în dreptatea sa, și sunt sigur că nu numaĭ nu va combate egalarea și ameliorarea lefilor, dar chiar că o va susține. Această cestiune merită importanță și avem un guvern care dă atențiune cauzelor drepte.

Abis din Ismail.

ȘTIRI DIN ITALIA

ROMA, 3 Februarie.—D. di Rudini a citit azĭ la Cameră și la Senat programul nouluĭ cabinet.

— După cererea nouluĭ guvern, Camerile s'aŭ amânat până la 22 Februarie, ca să permită guvernuluĭ să prepare proiectele sale de legĭ.

Fanfula crede că știe că vice-amiralul Pan-Bon va primi portofoliul Marineĭ.

— Aproape vr'o 85 de deputațĭ aĭ opozițieĭ constituționale, printre carĭ se găsește D. Crispi și Zanardelli, aŭ decis să formeze un comitet dirigĕtor al partiduluĭ sub preșidenția D-luĭ Merizario.

IN CHESTIA STATISTICEI

(O INTIMPINARE)

In ziarul *Adevĕrul* de la 28—29 Ianuarie anul curent, am citit nu cu oare-care surprindere, sub titlul *„Populațiunea Capitaleĭ“* oare-carĭ atacurĭ înpungĕtoare, aduse autoruluĭ statisticeĭ asupra rezultatuluĭ recensemîntuluĭ populațiuniĭ orașuluĭ din anul trecut și publicat în Anuarul Statistic al Comuneĭ.

Dacă critica ce mĭ se aduce ar fi justă și fondată pe argumente serioase, negreșit n'aș fi luat îndrăsneala a respunde; din contra aș fi tăcut, m'aș fi resemnat și aș fi căutat a profita de aceste observațiunĭ bine meritate și făcute la locul lor.

Faptul în realitate, însă, nu se prezintă ast-fel.

Această critică, să'mĭ iertațĭ expresiunea, nu o pot considera de cât ca o simplă *zeflemea.*

Mĕ esplic:

In privința *învĕțămîntuluĭ*, onor. critic afirmă următoarele: „că, din 194,633 „suflete, carĭ compun populația Capitaleĭ, „numaĭ 20,935 aŭ studiĭ maĭ întinse; „60,389 aŭ câte-va clase primare, iar „restul de 102,870 *nu știŭ carte de loc.* „De notat e, că în numĕrul celor carĭ știŭ „carte, intră și ceĭ 8,794 oamenĭ, carĭ „compun garnisoana Bucureștĭ.“

Autorul anonim al acesteĭ critice, dacă ar fi dat maĭ multă atențiune și puțină osteneală, de a însuma aceste cifre, ar fi vĕzut imediat că suma lor nu dă totalul populațiuniĭ de 194,633 suflete, ci numaĭ cifra de 184,194, ce s'a luat drept normă de a se face raportul între ceĭ cu știință și ceĭ cu neștiință de carte; de oare-ce după cum se constată, atât din notița de la pagina 9, unde, între altele, zic *„că „cifra garnisoaneĭ, a spitalelor și a „pasagerilor s'a lăsat la o parte, pen„tru că s'a dat în bloc, iar nu și „după stare civile, instrucțiune, etc.,“* și din notița dela pagina 10 unde esplic: *„că cifra populațiuniĭ, după instruc„țiune, este cu 294 maĭ puțin de cât „sub celelalte raporturĭ, provenind „aceasta din causa că în unele bu„letine de recensemânt nu s'a com„plectat această știință“* cât și din tabloul recapitulativ Nr. 1, aflat la urma Anuaruluĭ.

Reiese dar, într'un mod clar, că garnisoana Capitaleĭ n'a putut intra în categoria celor cu știință de carte — de și un mare numĕr dintr'însa, este evident, că știe carte — căcĭ eŭ nu puteam cunoaște acest fapt, de oare-ce datele, după cum am zis maĭ sus, nu le-am avut la dispoziție.

In fața acestora, las la aprecierea orĭ și cuĭ a judeca cine din noĭ are dreptate.

In privința *naționalitățiĭ*, afirmă iarășĭ următoarele: *„că numaĭ 137,448 „sunt români, iar restul e compus „din evreĭ în numĕr de 17,044 a„poĭ descrescĕnd: grecĭ, bulgarĭ, ita„lienĭ, francezĭ, etc.“*

Apoĭ maĭ la vale, adaogă:

„Dar e adorabilă statistica atuncĭ, când „spune pe de o parte, că sunt 17,044 lo„cuitorĭ de *naționalitate* israelită, iar „pe de alta că sunt 23,887 de *religie* „mozaică! Cu alte cuvinte, că sunt a„proape 7 miĭ de românĭ și alte națio„nalitățĭ, carĭ se închină luĭ Moise!? Nu „cumva în numĕrul acestora intră și au„torul statisticeĭ?“

Această logică, trasă de pĕr, a onor. critic, 'mĭ pare cu totul hazlie.

Auzĭ vorbă, cum se poate ca sub raportul *naționalitățiĭ* Israelite să dea o cifră maĭ mică de cât sub raportul *religiuniĭ!*

Să'mĭ permită a respunde, că D-sa confundă saŭ se preface a confunda *naționalitatea* cu *religiunea*, carĭ sunt 2 lucrurĭ cu totul distincte una de alta.

S'a putut foarte bine, ca maĭ multe miĭ de israelițĭ, în ce privește naționalitatea, să înscrie în tabele că sunt românĭ, adică devenițĭ românĭ prin naturalisare; iar în ce privește religiunea la care se închină, să declare că aparțin cultuluĭ mosaic. Este elementar acest lucru, știut de orĭ și cine, că schimbarea *naționalitățiĭ*, nu implică în sine, schimbarea *religiuniĭ*.

Maĭ adaogă iarășĭ: „Altă curiozitate se „arată la capitolul protecțiunilor, unde „vedem, că de și nu sunt *de cât* 23,114 „nemțĭ și ungurĭ, se bucură de protecția „Germanieĭ și Austro-Ungarieĭ 24,242 „locuitorĭ.

„Cum se face asta? Se vede că maĭ „sunt și românĭ carĭ se bucură de pro„tecția Germnnieĭ, etc., etc.“

Și aci, să'mĭ permită criticul meŭ, de a'ĭ spune, că face din noŭ o confusiune regretabilă.

Cum? afară de nemțĭ și ungurĭ, nu poate să maĭ fie și alte persoane, aicĭ în Capitală, de altă naționalitate, ca: israelițĭ, sĕrbĭ și chiar românĭ, carĭ să se găsească sub protecțiunea Austro-Ungarieĭ saŭ a Germanieĭ?

Oare nu s'a vĕzut chiar la noĭ în țară — și nu de mult timp aceasta — românĭ de baștină, aflațĭ sub protecțiune streină, fie sub a Austro-Ungarieĭ, fie a Englitereĭ, Rusieĭ, Grecieĭ, etc.

Las și acest punct la justa aprețiere a oamenilor competințĭ, ca să vadă și să se pronunțe în a cuĭ parte este dreptatea.

Maĭ la vale, adaogă: „In sfârșit are și „Capitala Belgieĭ Orientuluĭ (?) 150 li„berĭ-cugetătorĭ *declarațĭ*, de și în rea„litate numĕrul lor e mult maĭ însemnat „căcĭ, din diferite împrejurărĭ, majorita„tea îșĭ ascunde credințele.“

Acesteĭ aserțiunĭ respund: nu știŭ dacă numĕrul liberilor cugetătorĭ o fi și maĭ mare de cât cel indicat, căcĭ n'am puterea, nicĭ nu m'am încercat vreodată — cum poate a făcut'o onor. critic — de a scruta conștiința și credința fie-căreĭ individualitățĭ în parte. Acest Nr. de 150 s'a obținut după declarația proprie a cetățenilor, carĭ aŭ dat această informație în buletinul de recensământ. Statistica nu putea de cât să consemneze aceste date.

In sfârșit, la conclusiunea noastră *„că „populațiunea Capitaleĭ de și a spo„rit dela anul 1881—1889, dar a„ceastă sporire, după toată probabi„litatea, nu se datorește de cât ele„mentelor străine.“*

Onor. critic mĕ întîmpină cu acestea: „Vrea să zică nu Româniĭ se înmulțesc „în Capitala Țăreĭ româneștĭ, ci elemen„tele streine.“ Și carĭ sunt acele elemente? „Ovreiĭ? cu neputință, căcĭ se știe, că în „intervalul acesta (1881—1889) Ovreiĭ aŭ „emigrat cu miile, etc.“

Această afirmațiune a D-sale are trebuință neapărat de a fi întărită de dovezĭ temeinice; de oarece credem, că nicĭ o circumstanță defavorabilă Israeliților aflătorĭ în Capitală, fie de ordine socială, fie de ordine politică și economică, nu'ĭ poate sili ca să o părăsească și să emigreze cu miile aiurea și unde?

Cât pentru celelalte insinuărĭ malițioase, ce maĭ debitează în critica sa, voiŭ încheia cu următoarea zicĕtoare:

„Inainte de a vorbi saŭ a scrie, deprinde-te a gândi; căcĭ cine vorbește și scrie fără a se gândi, este întocmaĭ ca acela care trage cu pușca fără a ochi.“

M. A. Bădulescu.

Porțile de fier

BELGRAD, 2 Februarie. — Guvernul a presentat Scupcineĭ o carte albastră, care conține corespondința diplomatică relativă la regularea Porților de fer.

Jack Spintecătorul

LONDRA, 1 Februarie.—Un agent de poliție a găsit noaptea trecută, sub viaductul drumuluĭ de fer la Vitechapel cadavrul uneĭ femeĭ cu capul tăiat. — Se crede că este opera luĭ „Jack the riper“ (Jac spintecătorul).

INFORMAȚIUNI

Redacția și Administrația ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colțul stradeĭ Brezoianu.

—✠—

Ședința de azĭ a Camereĭ promite a fi sgomotoasă.

Vinerĭ încă se prevedea dezvoltarea interpelărilor opozițieĭ asupra alegereĭ col. II de Ilfov și în fața acesteĭ eventualitățĭ, ambele tabere îșĭ aduseseră cliențiĭ pentru a ocupa tribunele Camereĭ.

Recruțiĭ D-luĭ Pake, conduși de consilierul comunal Bălășeanu, se sculaseră maĭ de dimineață și puseseră stăpânire pe tribune înaintea celor-l'alțĭ.

Decepția lor fu însă mare, căcĭ interpelările nu se desvoltară și nicĭ raportul asupra alegereĭ D-luĭ Popovicĭ nu fu depus.

D. Ioniță Stănescu fu silit să'șĭ congedieze *băiețiĭ* spunĕndu-le să vie astăzĭ.

De altă parte, liberaliĭ sunt decișĭ a veni azĭ cu agențiĭ lor dela orele 11 jum. la Cameră, pentru a apuca înaintea *recruților* Primărieĭ.

Ne putem aștepta decĭ la oare-care îmbrînceală.

—✠—

Aseară la Ateneul cel noŭ, unde se ținea conferința D-luĭ Inginer Pascal Cristian, s'a produs un mare scandal.

Publicul a fluerat și huiduit pe conferențiar. Liniștea cu greŭ a putut fi restabilită.

—✠—

Camera, după ce a validat Vinerĭ alegerea D-luĭ Al. Docan, deputat al colegiuluĭ I de Roman, a continuat discuția asupra legeĭ poliției vînatuluĭ.

—✠—

D. colonel Algiu, prefectul poliției Capitali, a primit să remâie din noŭ ca prefect.

—✠—

Erĭ s'a făcut la Bârlad, alegerea colegiuluĭ al II-lea comunal.

Lista liberală a reușit obținĕnd 331 voturĭ în contra listeĭ independentă 262.

Voturĭ anulate aŭ fost 7.

—✠—

In școala superioară de medicină veterinără din capitală s'aŭ declarat deja cincĭ cazurĭ de angină difterică și cea maĭ mare parte din studențiĭ claseĭ a II-a sunt pe cale a se înbolnăvi. Mĕsurile ce s'aŭ luat de direcțiunea școaleĭ aŭ fost numaĭ mutarea studenților din clasa II-a, unde boala s'a ivit maĭ întâiŭ, în amfiteatrul de jos și desinfectarea acesteĭ clase. D-rul Ulvineanu, medicul pensionuluĭ, a recomandat trimiterea studenților bolnavĭ în cura spitaluluĭ Colintina. Mĕsurile însă sunt insuficiente căcĭ boala să 'ntinde mereŭ. Față cu gravitatea eĭ, ar trebui ca ministerul domeniilor să ia mĕsurĭ de închiderea școleĭ pentru câtva timp, singurul mijloc de a opri flagelul.

—✠—

D. I. Berberianu, farmacist din Calafat, a bine-voit a ne trimite 10 leĭ pentru *Liga pentru unitatea culturală a Românilor*, și 10 leĭ pentru *Monumentul din Ploeștĭ, în memoria bravilor din bat. 2 de vînătorĭ.*

Mulțumirile noastre D-luĭ Berberianu pentru patriotica sa faptă.

—✠—

O veste pentru ceĭ carĭ 'șĭ caută norocul în loteriĭ.

Consiliul Comunal al Iașilor studiază un proiect de împrumut cu prime, în valoare de cincĭ milioane leĭ, a zece leĭ lozul și amortizabil în 40 de anĭ.

—✠—

D. P. Bancotescu a binevoit a ne trimete 5 leĭ pentru formarea fonduluĭ ligeĭ Culturale a Românilor.

—✠—

Ni se scrie din Călărașĭ, că în seara de 1 spre 2 curent, pe la orele 10 noaptea, pe când D. Ștefan Stoenescu, avocat din Călărașĭ, mergea acasă, pe stradă a fost bătut de doĭ gardiștĭ mascațĭ aĭ D-luĭ polițaiŭ Crissenghi și putea fi și mort daca D. Stoenescu nu poseda revolver pentru a se apăra.

Această bătae a fost urzită de D. polițaĭ pentru motivul că D. Stoenescu l'ar fi denunțat în public că sfânțuește lumea și fură banĭ gardiștilor, sub diferite pretexte.

Felicitările noastre D-luĭ prefect Filitis precum și D-luĭ procuror local.

—✠—

La reprezentația pieseĭ *Narcis*, care s'a jucat aseară la Teatru Național, publicul a făcut adevĕrate ovațiunĭ pictoruluĭ Teatruluĭ, D-luĭ Romeo Girolamo, pentru decorul din actul al treilea.

—✠—

O revistă științifică franceză ne spune, că la Irkușk în Siberia, pământul a înghețat la 127 metriĭ adâncime.

—✠—

Comitetul lotărieĭ în folosul școalelor Israelite *Zion* și *Carolina Löbel* ne respunde la întrebarea pusă de noĭ, cu privire la loturile

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

65

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

II.

Castor și Polux

Cezarina zise frateluĭ sĕŭ:

— Nu 'țĭ este rușine să cerșeștĭ? La vârsta ta!

— Vreĭ să sparg broaștele?

— O s'o facĭ și asta dacă ni-ĭ fi și făcut-o.

— Rea eștĭ astă seară.

— Doamna are nerviĭ ațâțațĭ, zise Cayenne. Și cu toate astea azĭ a fost sfânta Plată.

— De unde știĭ?

— Azĭ este cincĭ ale lunĭ! E știut lucru. Doamna se scaldă în aur pe când noĭ ne tăvălim în țărână..... N'are inimă! Nu se gândește să'șĭ ajute familia. Haĭdem, Totor! Nu'mĭ place să mĕ înjosesc. O să găsim noĭ alt-ceva. Parisul e mare.

Și încet zise la urechea celuĭlalt:

— Mititica lucrează.... Vom vedea.

Se prefăcu că vrea să ia pe prietinul sĕŭ, însă Baluche nu se mișcă din loc.

— Aide, maĭ iute, zise el Cezarineĭ. Dă'mĭ doĭ napoleonĭ, dacă nu aĭ maĭ mult. N'am mâncat încă astă-seară. Ce 's dar doĭ napoleonĭ pentru tine care strângĭ capitalurĭ marĭ? Și te rog să nu te strâmbĭ saŭ de unde nu fac o zarvă grozavă ca să afle tot Parisul că frumoasa Cezarina care vrea să treacă drept o împărătează, este sora luĭ Totor și prietina infectuluĭ acestuia de Rapineau, doĭ particularĭ pe carĭ miniștriĭ uită să'ĭ poftească la masă... în zilele de gală.... auzĭ?

— Frumoasă familie! murmură premiera.

— Sunt altele și maĭ rele, dar nu e vina mea. Mi-ar fi plăcut și mie să mĕ chem un La Rochefoucauld în loc să mĕ chem Baluche.

Cezarina se gândea.

— Nu'ĭ vorba de banĭ, zise ea. Nu'mĭ pasă de cincĭ napoleonĭ cum nu'mĭ pasă d'o cămașe ruptă, însă nu vreaŭ să'mĭ cerĭ parale pe tot minutul. O s'ajungĭ rĕŭ, Victore.... Intr'o zi o să te vĕd pe piața Roquette și n'aș vrea. Bagă de seamă. Umbli numaĭ cu tâlharĭ și cu pungașĭ.

Cayenne mulțumi Cezarineĭ pentru complimentul acesta.

Cezarina zise iar:

— Când vrea cine-va să muncească, găsește.

— N'are toată lumea mijloacele tale, puică.

Cezarina scoase din buzunar doĭ napoleonĭ și'ĭ aruncă așa de repede în mâna frateluĭ sĕŭ încât un napoleon căzu pe asfalt.

Premiera fugi.

Insă se întoarse și bătĕnd cu palma umĕrul frateluĭ sĕŭ care lua napoleonul de jos îĭ zise:

— Te opresc d'a maĭ veni după mine și d'a 'mĭ maĭ vorbi, maĭ cu seamă dacă veĭ fi însoțit tot de pungașul ĕsta. Dacă aĭ trebuință de mine să'mĭ scriĭ și să'mĭ rĕspunzĭ.

Baluche nu zise nimic.

Cayenne puse mâna pe buze și, rotunjind brațul cu grație, trimese feti o bizea zicĕndu'ĭ:

— Te iubesc, îngerașule!

Cezarina se făcu nevĕzută sub plataniĭ din piață.

Pungașiĭ s'aleseseră cu ceva parale.

Se uitară unul la altul cam descurajațĭ.

Cayenne zise:

— Stăm prost! Numaĭ doĭ poliĭ! Eŭ care gândeam să tragem un chef în vacanța noastră de Paștĭ, cu ceva fetițe frumușele! Trebue să rumegăm alt plan. Tu eștĭ prea moale cu prințesa. Ne-ar fi dat cincĭ poliĭ ca cincĭ parale. Nicĭ n'avem cu ce să ne cumpărăm un rând de haine și rufe. Adevĕrat fleac!

Se îndreptară spre gara Sf. Lazăr tot ținându-se de braț și apucară în sus spre bulevardul Malesherbes.

— Marchiza ta s'a purtat cu noĭ ca cu niște oamenĭ de nimic, zis Rapineau, ne-a insultat ca pe ceĭ maĭ ticăloșĭ între ticăloșĭ. La ce maĭ slujește ca să fiĭ om cum se cade?

Ajunseră în fața unuĭ debitant de vin, în colțul stradeĭ Rigny, aproape de Sf. Augustin.

— Dacă ne-am uda nițel gâtul acum că avem părăluțe? zise Cayenne.

— Dacă vreĭ tu!

Baluche nu se gândea la ce vorbeaŭ.

Se gândeaŭ la mititica care lucra la Laura, în catul întâiŭ din strada Cambon.

Se uita mereŭ înapoĭ ca doar o va vedea sosind.

Amândoĭ prietiniĭ locuiaŭ într'o mansardă d'asupra catuluĭ al șaselea al uneĭ case izolate în marginea drumuluĭ spre Asnières, la o sută de metre de fortificațiĭ.

Când zicem că locuiaŭ e bine să ne înțelegem.

Eĭ dormeaŭ în mansarda aceea orĭ-când era 32 ale lunĭ.

Domiciliul lor adevărat era în orĭ ce loc, la camarazĭ, la fete, de multe orĭ pe drum și în cârciumile carĭ nu se închid noaptea, în apropriere de Hale.

Insă eraŭ mulțĭ anĭ de când Baluche vedea pe Jeana și pe sora eĭ trecĕnd pe dinaintea caseĭ luĭ, dimineața când se duceaŭ la lucru saŭ seara când se întorceaŭ.

Baluche le cunoștea foarte bine; o să spunem pentru ce.

Și Baluche știa din experiență ca să aprecieze valoarea uneĭ femeĭ.

Jeana, cu toată slăbiciunea eĭ aparentă, era în stare să ațâțe poftele unuĭ mișel ca dânsul.

Pungașul nu numaĭ odată voise să'ĭ facă propunerĭ, însă se oprise ținut în respect de maestatea nevinovățieĭ eĭ.

Incetul cu încetul însă îl coprinsese o pasiune cumplită saŭ maĭ bine zis o dorință, o trebuință d'a o păta, trebuință amestecată cu mânie și cu calcul.

El se gândise că frumusețea eĭ ar fi un isvor de veniturĭ fără pereche dac'ar'ĭ putea într'o zi să o abată din calea dreaptă și să pue mâna pe ea.

Visurile acelea se traduc prin vorbe așa de infame încât pana refuză d'a le scri.

Vițiul acesta răsărit de curând ca o ciupercă otrăvită într'un bălegar, este un copil al progresuluĭ.

Părințiĭ noștri, ceĭ puțin în popor, nu'l cunoșteaŭ.

Glorie lor!

Baluche era om modern și nu se speria de nimic.

Când se duse în seara aceea prin apropierea stradeĭ Cambon, el nu se gândea la sora sa, ci la vecina sa despre șoseaua Asnières.

(Va urma)

cele mari ale acelei lotăriei nepre- zintate la încasare, spunêndu-ne că toate biletele aŭ fost vîndute şi deci câştigătorul n'are de cât să se prezinte la Primăria Capitalei spre a'şi încasa suma cu care norocul l'a favorizat.

OSCAR METENIER

POPO

Popo, frumoasa Popo, o ştrengăriţă cu ochii albaştri, cu obrazul de fecioară, era o celebritate din cartierul latin.

Când era de 12 ani vindea buchete de flori şi, până la ceasurile 2 după miezul nopţei, în fiecare zi, o vedeai umblând pe bulevardul Saint-Michel, cu un paneraş cu flori pe braţ, oferindu-le amatorilor depe terase, pecând muma eĭ mergea cincisprezece paşi în urma sa, fără s'o piardă din ochi.

Urîte sgomote umblaŭ în privinţa mamei acesteia: studenţii mai bĕtrînĭ pretindeaŭ că mica locuinţă pe care o avea în strada Champollion, fusese teatrul unor scene prea puţin în raport cu asprimea aparentă a eĭ.

Peurmă, când ajunse Popo în vîrsta de 16 ani, intrase ca chelneriţă într'o berărie şi ajunsese gloria cartierului.

Nici o femee, afară numai de Maria Pasco, o altă ilustraţie, nu fusese mai linguşită, mai curtată; atunci rolul mumei se hotărîse, se făcuse guvernanta ficei sale, econoama eĭ; muma, în fiecare dimineaţă, aducea ciocolata fierbinte pentru Popo şi pentru amantul eĭ d'o zi.

Iĭ băgase în cap principii aspre.

— Să crezi în experienţa mumi tale, fata mea; bărbaţii sunt toţi nişte egoişti cari caută numai să abuzeze de tine. Prin urmare să nu te lipeşti niciodată de nimeni. Ţi-ai pierde viitorul. O sută de adoratori, o sută de rivali prin urmare aŭ mai mult foc decât unu singur... Profită de vremea până când eşti frumoasă, fă ca mine. Pune bani la o parte pentru zile negre.

Şi se arăta foarte mulţumită că Popo o asculta, Popo care „nu avusese niciodată amanţi.“

Insă într'o zi, Popo se făcu nevĕzută.

Baba umplusese tot cartierul cu tînguirile eĭ, ba chiar alergase şi la poliţie ca să'i găsească pe fugara, însă şi tînguirile eĭ şi căutările poliţiei fură zadarnice.

— Ah! copii n'aŭ să iubească niciodată pe mumele lor cum iĭ iubesc mumele lor pe dînşii! Te chinueşti ca să'i creştĭ!... Iĭ îngrijeşti şi eĭ îţi resplătesc cu nerecunoştinţa!

Trecură sĕptĕmânĭ şi Popo nu se mai vedea. Atunci muma descurajată, se mutase la Batignolles ca să trăiască din venitul unui mic căpitălaş, „strîns cu multe trude“ zicea ea.

Câteva luni trecură.

Intr'o Joĭ însă, Popo, încărcată de giuvaericale şi mai frumoasă decât oricând, intră la Bullier.

Era însoţită de un tînĕr nalt, cu faţa arămie, cu pĕrul prea negru şi creţ, secretar de ambasadă al unei Republici din America de Sud.

El era seducĕtorul... negreşit.

Popo, foarte înconjurată de prietini, foarte sĕrbătorită, prezintă foştilor sĕĭ adoratori pe arămiul cu care venise şi seara se sfîrşi printr'un chef în toate berăriile din cartier.

*

A doua zi, Popo veni singură să dejuneze în berăria unde slujise într'o vreme.

— Ştiĭ că'ĭ frumos băiat amantul tĕŭ? Complimentele noastre! iĭ zise o prietină veche.

— Cine, amantul meŭ? Lombroso, care era cu mine aseară, amantul meŭ? Ferească-mĕ Dumnezeŭ! Ah! dragele mele, dacă l'aţi cunoaşte voi pe omul pe care'l iubesc! Acela nu'ĭ numai aşa! Ş'apoi, trebue să vie aci să mĕ găsească, înainte de reprezentaţie.

— Ce reprezentaţie?

— A! aveţi dreptate! nu ştiţi... n'am spus nimĕnui din pricina mami. Azi sunt artistă... Visul meŭ fusese totdeauna ca să fiŭ artistă. Acum sunt... în fiecare seară joc din burtă la concertul de la Ternes unde sunt angajată... A fost o istorie întreagă... Cum ştiţi, am stat liniştită câtă vreme m'a păzit mama, câtă vreme inima mea stătuse liniştită... Insă în ziua când am simţit ceva aci... n'a mai fost chip...

Să vĕ spun cum s'a întîmplat... Intr'o seară, mĕ duc la concert... Eram cu o camaradă mai tînĕră... Deodată, vĕd că intră pe scenă un tip nalt, lung, uscat, dar drăguţ!.. Scumpa mea, nu ştiŭ ce n'a făcut el... Miorlăia ca pisicile, imita pe copilul care plânge, cânta cu xilofonul, executa un tabloŭ în cinci minute şi era aşa de caraghios cu nasul lui roşu şi cu o şuviţă de pĕr care'ĭ juca pe frunte!

L'am iubit numai decât, nu ştiŭ pentru ce... Fiindcă, nu e frumos... Insă am simţit că eram în faţa unei inteligenţe superioare... In seara aceea nu m'am mai întors acasă... A douazi n'am vrut să plec... Ş'apoi, tot voisem eŭ să fiŭ artistă, şi acum era o ocazie... El m'a învăţat să joc din burtă... şi m'am angajat... D'atunci nu ne-am mai despărţit... Mĕ adoră, trebue să ştiţi... mĕ iubeşte şi eŭ pentru nimic în lume n'aş vrea să 'l înşel... Ah! vĕ jur că 'ĭ mare deosebire între viaţa mea de azi şi viaţa pe care o duceam altă dată... Ş'apoi, nici n'ar fi bine ca să nu mĕ astîmpĕr... E gelos cum nu vĕ puteţi închipui...

— Dar cel de ieri?

— Ah! cel de ieri... Să mĕ credeţi că fac un sacrificiŭ mare... El, după ce i-a trecut furia, era foarte mîhnit... plângea... par' că 'l vĕd!

In momentul acesta se deschise uşa şi o fiinţă lungă cât o prejină, fără barbă, fără mustăţi, pleşuv, îmbrăcat într'un costum complect cenuşiŭ vărgat, intră. Scoase din gura'ĭ fără dinţi o pipă de pămînt, scuipă, şi asvîrlindu'şi pe masă pălăria lui moale, zise cu un glas răguşit:

— Bună ziua la toată Coteria!

— El e! Este Scarlat! zise Popo emoţionată.

Individul se puse jos fără ceremonie.

— Eĭ bine! ce bem?

Şi dupe ce i s'aduse o halbă, Popo zise, vorbind celorlalte femei cari încremeniseră vĕzênd urîciunea amantului camaradei lor:

— Tocmai le spuneam cum ne-am cunoscut noi... Le spuneam că eşti grozav de gelos...

— Omul e gelos numai de fiinţa pe care o iubeşte! zis el. Acum însă că o cunosc bine, nu mai sunt gelos! Mi-a arătat prea mult devotament pentruca să nu fiŭ sigur de ea!

Peurmă, vĕzênd că celelalte căscaseră gura, zise iar:

— Trebue să vĕ spun că în zilele d'întîi eram prea nenorociţi amîndoi... eram uscaţi ca nişte pietre... N'aveam în toate zilele ce să mîncăm... Vara, nu'ĭ concert... şi prin urmare n'ai unde să te angajezi!... Câteodată ni se lungeaŭ urechile de foame... O vedeam iar pe fata mea tristă... Câteodată ofta greŭ.

— Ah! dac'aş găsi un mijloc să te ajut! Mĕ doare inima când te vĕd cum suferi!

Eŭ, tot aşa! Imi munceam creierul să găsesc un mijloc, dar, de giaba. Ea, tot aşa!

Intr'o zi, îmi zise: „Mi se pare că am găsit! însă tu nu ai să ştii nimic!... vreaŭ să'ţi fac surpriză...“ Pe mine mĕ intriga lucrul acesta, maĭcuseamă că uneori fugea dupe amiaza d'acasă fără să ştiŭ ce făcea.

Şi delicateţa o făcea să tacă, şireata! Incepusem s'o tem! Mĕ feream, maĭcuseamă, de unu, Lombroso, un soiŭ de American care 'ĭ trimisese buchete pecând jucam. Imi ziceam în gândul meŭ: — Esta e un tip al dracului, dacă va avea ea nenorocirea să se 'namoreze de dînsul. Drept să vĕ spun, eram în stare să fac orce...

Intr'o seară, hop! mĕ pomenesc că dumneaei nu vine acasă să se culce! Ah! dragii mei! ce noapte am petrecut! Şi în gândul meŭ îmi ziceam: — S'a întîmplat boclucul.

'Mi-a luat altul locul! Să ferească Dumnezeŭ să pun ghiara pe dînşii!

Actorul se opri ca să bea din bere.

— Din norocire nu era ce gândeam eŭ... zise el peurmă. N'aveam dreptate să mĕ îndoesc de dînsa... Biata iubita mea se sacrificase pentru mine şi ei mai întîi iĭ venise o inspiraţie sublimă — fără ca să ştiŭ eŭ. Ah! ce prăpastie este inima unei femei!

La opt ceasuri dimineaţa aud că trage cineva clopoţelul... că strigă... iĭ cunosc glasul... Sângele s'aprinde în mine... Sar din pat, alerg la uşe gata s'o înşfac de pĕr....

Era în prag, veselă, zîmbind, cu ochii lăcrămoşi. Vĕzênd-mĕ în ce stare sînt, se codeşte o clipă; peurmă, 'nainte d'a mĕ săruta, îmi zice:

— Iată, ca să vezi cât te iubesc... Şi asta'ĭ numai începutul! îmi zice ea.

Şi îmi pune în mână zece napoleoni!...

Ah! vĕ spun drept! am înţelenit!... Şi cât m'am căit peurmă că aveam gînduri rele despre ea!

I. S. S.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unui monument naţional în oraşul Ploeşti, spre amintire vitejilor vînători din Batalionul al II, căzuţi în rezboiul din 1887 (78).

D. Petre Mihail	25 lei
D. St. Iulian	5 „
I. Ardeleanu fost serg. major	2.50
Alex. V. Beldimanŭ	20 lei
I. Berberianu	10 „
(Va urma) Total	62.50

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziarului *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	*100 lei*
V. A. Beldimanŭ	*40* „
D. Panaite Donici	*70* „
D. Anton Borneanu ing.	*20* „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	*3* „
D. Barbu Nicolae prof.	*100* „
Petre Mihail	*5 lei*
Preotul Chiriac Bidoianu	*20* „
Gheorghe Pitiş prof.	*30* „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	*2,50*
D. D. Marinescu-Bragadir	*200* „
Un român de viţă veche	*5* „
A. G.	*2* „
Iacob Fătu	*50* „
I. Berberianu	*10* „
P. Bancotescu	*5* „
(Va urma) *Total lei*	*662,50 b.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 4 Febrarie

Şedinţa se deschide la orele 1 şi jum. sub preşedinţa d-lui G. Gr. Cantacuzino.

Presenţi 115 deputaţi.

Se fac formalităţile obicinuite.

Camera trece în secţiuni până la orele 3.

SENAT

Şedinţa de la 4 Februarie 1891

Prezenţi 64 D-ni senatori.

Şedinţa se deschide la orele 2 şi jumĕtate.

La ordinea zilei interpelarea D-lui D. Sturzea, în privinţa evreilor.

Ultime Informaţii

Astă-zi s'a prezintat la Cameră o comisiune compusă de 10 cetăţeni şi a înmânat preşedintelui un protest în contra alegerei colegiului al II-lea de Ilfov.

—✠—

Consiliul de miniştri care s'a ţinut ieri la ministerul de interne a fost foarte furtunos.

Neînţelegerile în sînul consiliului concentraţilor cresc pe fiecare minut.

—✠—

Iată textul rezoluţiunei votată în întrunirea de ieri a liberalilor-naţionali:

REZOLUŢIUNE

Cetăţenii Capitalei şi alegĕtorii col. II, întruniţi astăzi, 3 Februarie, în sala Ateneului vechiŭ,

Protestează în mod solemn în contra tuturor nelegiuirilor comise de administraţie, în alegerea col. 2 de Ilfov şi asociându-se la contestaţia făcută de concetăţenii lor şi prin care s'a arătat Camerii acele nelegiuiri, deleagă zece alegĕtori din col. 2 şi anume D-nii:

Secţia I D. Nicolae Vrăbiescu; sec. II Em Culoglu; sec... Tudor Rădulescu; sec. IV Al. A. Beldimanŭ; sec. V Grigore Stamatian: sec. VI Al. Bădescu; sec. VIII Epaminonda Ciocaneli; sec IX N. Petrescu Creţu şi secţ. X Ioan Anastasiu; a prezenta această rezoluţiune D-lui Preşedinte al Adunării deputaţilor.

Cetăţenii protestează totd'odată în contra tutulor persecuţiilor ce se fac zilnic, de către agenţii primăriei şi ai poliţiei, alegĕtorilor care aŭ luptat contra candidatului oficial şi se declară solidari cu suferinţele ce ei îndură din această cauză.

In cele din urmă, cetăţenii declară că sunt otărîţi a urmări pe toate căile legale ca, în al 25-lea an al Constituţiunii, naţiunea să se bucure, în realitate, de drepturile şi libertăţile ei, şi invită pe comitetul dirigent al partidului naţional-liberal să convoace o nouă întrunire la care s'asiste şi delegaţiuni din ţară, spre a delibera şi a lua otărîrile impuse de gravitatea situaţiunii.

—✠—

D. Doctor Nichita ne cere a rectifica cele zise de noi în Nr. de Sâmbăta trecută cu privire la serviciul alinierei.

D-sa pretinde că D. Pache, primarul Capitalei, ştie foarte bine că se percep taxe îndoite şi chiar de 10 ori mai mari de cât cele reglementare în privinţa reparaţiilor, de oarece i s'a reclamat în mai multe rînduri şi i s'a cerut a numi un architect chiar din corpul primării pentru a ancheta taxarea reparaţii făcute la casele D-sale, unde fusese taxat de 10 ori mai mult şi D. primar n'a voit.

Din aceasta reese că aceste taxe se percep cu ştiinţa şi chiar cu ordinul D-lui primar.

Apoi prin aceste fapte incorecte crede D-sa a acoperi cheltuelile destrăbălate ce se face cu averea contribuabililor?

—✠—

Ni se comunică din Tîrgovişte, că mulţumită intervenirii pe lângă guvern a D-lui Dimitropolu, Primar şi deputat al oraşului, s'a încuviinţat descărcarea Comunii cu suma de lei 4000 ce plătea Statului ca subvenţie pentru întreţinerea gimnaziului din localitate.

Această intervenire sporind fondurile comunale cu o sumă cu care s'ar putea realiza multe înbunătăţiri, nu numai că face onoare D-lui Dimitropolu, dar oraşul vede într'ênsul pe unul din aleşii sĕi căruia nu'i regretă încrederea ce i-a dat.

Dacă D-nul Dimitropolu, căruia bunăvoinţa şi energia nu'ĭ lipseşte, ar ardica glasul sĕŭ cu ocazia votării bugetelor, pentru a se prevedea treptat şi sumele necesare pentru restaurarea Mitropoliei, monument care ocupa al doilea rang după Curtea de Argeş şi dat pradă distrugerii fără nici o raţiune, oraşul iĭ va fi vecinic recunoscĕtor.

Cu această ocaziune nu uităm să mulţumim D-lui Dimitropolu şi pentru mĕsura luată ca Primar, ca înmormîntările să nu se mai permită la bisericile din oraş, — fapt încuviinţat de fostul consiliŭ contra regulamentului relativ şi numai în scopul de a menaja câte-va persoane, — mĕsură care nu numai că era contra dispoziţiilor higienice şi sanitare, dar punea oraşul în nivelul celei mai înapoiate comune rurale.

—✠—

Mâine seară Marţi (5/17) Februarie, membrii corpului didactic din Capitală se vor întruni în sala Facultăţei de Drept (Palatu Universităţei) pentru a continua discuţia proiectului de lege asupra instrucţiunei publice.

—✠—

Societatea pentru îmbrăcarea copiilor sĕraci *Malbiche Neurim* a luat hotărîrea a da al III-lea bal deschis cu teatru în sala Dacia în seara de Joi 7 Februarie curent, sub patronagiul D-lui Emanuel Protopopescu-Pache, primarul Capitalei, solicitând bine voitorul concurs al onor. public.

—✠—

D. S. Mehedinţi, casierul Comitetului Studenţilor Universitari, este rugat să binevoiască a trece pe la Administraţia ziarului nostru pentru a primi suma adunată de noi, în scopul tipărirei memoriului privitor la Românii de peste munţi.

—✠—

Partea fie-cărui societar de clasa I al Teatrului Naţional, a fost pe luna Ianuarie lei 845; iar cu *des feux* a fost de aproape de una mie lei.

ULTIME TELEGRAME

SOFIA, 4 Februarie. — Guvernul bulgar a remis azi gerantului Agenţiei Germane rĕspunsul sĕŭ la memorandul Rusiei în privinţa pretinsei şederi a nihiliştilor în Rusia.

Acest rĕspuns tratează chestia cu amănuntul.

Agentul diplomatic al Italiei a comunicat azi guvernului princiar declaraţiile făcute eri de către D-nul di Rudini la Cameră.

Jalnicii: Soţie Ecaterina G. Stravolca, născută Zossima; Fii: Ioan, Grigore, Constantin şi Nicolae G. Stravolca; Fiice: Elena G. Pompilian şi Maria C. Troteanu; Ginere: G. I. Pompilian; Nurori: Carolina I. Stravolca, Ecaterina Gr. Stravolca şi Elisa C. Stravolca; Nepoţi: Constanţa. Ionel, Marieta, Grigoreti, Paul, Gigi, Valer, Octavia G. Pompilian şi Constantin C. Stravolca; Frate: Scarlat Stravolca; Mătuşele: Vasilichia Pascale şi Maria N. Mărculescu; Cumnat: Grigore Zossima; Cumnate: Elena C. Zossima şi Anastasia Niţescu, aŭ durerea a face cunoscută perderea ce aŭ suferit în persoana prea iubitului lor

GHEORGHE STRAVOLCA

Inginer hotarnic

încetat din viaţă în urma unei grele suferinţe în ziua de 2 Februarie cor., în etate de 69 ani, şi roagă pe toţi amicii şi cunoscuţii să binevoiască a asista la ceremonia funebră care va avea loc Marţi, 5 Februarie cor., orele 2 p. m. la Biserica Sf. Nicolae din Strada Justiţiei, de unde cortegiul va porni la Cimitirul Şerban-Vodă (Belu), unde se vor depune remăşiţele mortuale.

Bucureşti, 1891.

ULTIMA ORA

CRIZA MINISTERIALA

Intrarea în secţiuni a Camerei a fost un simplu pretext pentru a ascunde criza ministerială, care a isbucnit.

Secţiunile nici n'aŭ lucrat; iar în comisia bugetară, D. Carp a declarat acoliţilor sĕi, că nu mai vrea să lucreze şi să se ostenească pentru alţii.

— Faceţi ce vĕ lasă inima, *a zis D. Carp membrilor comisiei bugetare. Junimiştii sunt foarte ploaţi.*

BUCHETE din florĭ naturale — din florĭ naturale

se fac după comandă la grădina **GEORGE IOANID**, din *strada Polonă, Nr. 126*, vis-à-vis de avuzul din faţa grădineĭ Icoana.

Preţurile maĭ eftine de cât la orĭ-cine; **aranjarea** buchetelor făcută în modul cel maĭ artistic.

De Vênzare Eftin

Un postament de Moară duplă, pe pietre franţuzeştĭ de 42 zoll, sistemul cel noŭ cu transmisiune pe curele, foarte puţin uzat şi complect.

Depus în Bucureştĭ, strada Sfinţiĭ Apostolĭ, Nr. 28.

Doritoriĭ se vor adresa la d. Ludovic Csabaz, str. Pensionatu, 15, Bucureştĭ.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU

BUCUREŞTI

111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE

REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIŞE, PUBLICAŢIUNI, BROŞURI, INVITAŢIUNI, CĂRŢI DE VIZITĂ

ŞI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA

SE EFECTUEAZA PROMPT ŞI CU PREŢURI FOARTE MODERATE

GRADINA

N. Sc. GHICA

Dirigiată de M. BAYER

BUCURESCI

Str. Romană, 113 (fost 81 b.

CEL MAI MARE

Stabiliment de Floricultura

Mare asortiment de plante exotice şi floribile. **Specialitate** pentru confecţionarea a tot felul de buchete, coroane, guirlande, paniere, vasurĭ, etc. etc.

— Preţurile foarte moderate. —

De vênzare UN LOC cu două feţe, una în calea Plevneĭ, Nr. 57 şi cea-l'altă faţadă pe cheiul Dâmboviţeĭ. A se adresa strada Virgiliu, Nr. 3.

Cel maĭ bun Antiblenoragic

BOALE SECRETE — CAPSULE

CU BALSAMURI EMULSIONATE şi PANCREATINĂ

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente până acum, nu împlineşte cele două condiţiuni indispensabile de asimilare repede şi a nu irita traectul intestinal. Modul cu totul special şi noŭ după care sunt preparate. Aceste Capsule fac ca vindecarea să fie repede, complectă şi fără de a deranja stomacul; ast-fel că convine tutulor persoanelor chiar celor maĭ debile.

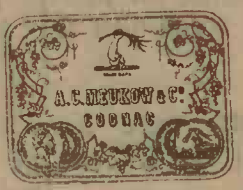
Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect şi radical, scursorĭ (sculament) nouĭ şi vechĭ atât la bărbaţĭ cât şi la femeĭ, precum Blenorea poala albă, etc. — Preţul uneĭ cutiĭ 4 leĭ.

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes *Injecţia Santalină*. — Preţul unuĭ flacon 2 leĭ şi 50 banĭ.

Deposit general: Farmacia la «Coroană de oţel» Mihail Stoenescu, strada Mihaiŭ Vodă, Nr. 55, Bucureştĭ.

In provincie unde aceste preparate nu se găsese, se expediază imediat în contra unuĭ mandat poştal.

Să se observe cu rigurositate instrucţiunea ce însoţeşte fie-care cutie şi flacon.

A. C. MEUKOW & CIE

Furnisoriĭ curţiĭ

COGNAC

Recunoscut ca cea maĭ plăcută marca, recomandată de medicĭ cei maĭ principalĭ în privinţa higienică.

Se găsesc în magasinele principale de coloniale delicatese şi confiserie.

REPREZENTANT

VICTOR KUBESCH

Bucureştĭ, 1, str. Academieĭ 1, Bucureştĭ

THÉ

DE LA

Compagnie Coloniale

CALITATE UNICA

CEAIUL C-eĭ Coloniale este compus numaĭ şi numaĭ din soiurĭ de CEAIURI NEGRE carĭ daŭ băutura cea maĭ plăcută gustuluĭ şi cea maĭ folositóre din puntul de vedere al hygieneĭ.

Credinciósă principiuluĭ pe care 'l a aplicat în fabricarea Chocolatelor sale, dând precădere calităţeĭ înaintea preţuluĭ, Compania COLONIALĂ nu primesce de cât Ceaiurĭ de o *superioritate esceptională*.

Cutia de 300 grame : 6 francĭ
Id. 150 „ : 3 francĭ

Deposit general la Paris, Avenue de l'OPÉRA, 19

IN TOATE ORAŞELE

LA PRINCIPALII COMERSANŢI

NOTA. — Consumatoriĭ trebue, pentru a nu fi înşelaţĭ, să ceară pe fie-care cutie timbrul de garanţie al Unireĭ Fabricanţilor, Societate recunoscută de utilitate publ. de către Statul Francez.

OŢETUL Superior de TOALETA DE **BOTOT** şi Adevĕrata **APA** de **BOTOT** Singurul Dentifrice aprobat de ACADEMIA de MEDICINA din PARIS, 17, Rue de la Paix, PARIS

Se vind la toţi barberi şi parfumeriele din Bucuresti şi din ţara

De vînzare pe proprietatea **Racoviţa** în apropiere *de gara Balşiŭ*, **pădurĭ** în întindere marĭ şi micĭ, calitatea de stânjenĭ.

De vînzare **loc viran**, 36 metri faţadă 72 adâncime, situat *str. Dreaptă, Nr. 20.*

De închiriat *dependinte de locuit, pivniţe, grajdurĭ* de 20 caĭ şi *şopróne*, în *Calea Victorieĭ* cu eşire pe strada Sebastopol.

A se adresa la proprietarul domiciat *str. Dionisie, 56.*

De arendat 200 hectare (400 pogoane) teren cultivabil de cea maĭ bună calitate situat în *Dobrogea* în comuna *Palasiu* alipit de vatra satuluĭ *Horozlar* aflându-se la depărtare de 1/4 oră de gara Murfatlar, 1/4 oră de *noul târg de vite* şi de 1/4 oră de *Constanţa.*

Arendaşul poate intra imediat în stăpânire.

A se adresa la proprietarul d. Inginer *Marino* în Bucureştĭ calea Victorieĭ 97 (casa Dobriceanu). Se primeşte şi condiţiunĭ de asociaţie.

ESTE CONSTATAT CĂ

„LA PATRIE"

ESTE CEA MAI BUNĂ HÂRTIE DE ŢIGARĂ FRANCEZĂ

de la fabrica

— L. LEON & C-nie, Paris —

a căreĭ etiquetă reprezintă **Bouget de l'Isle** *cântând* **Marseilleza**

In urma uneĭ minuţioase analise chimice făcută în Bucurescĭ de d-rul Bernhard de Landvay, directorul laboratoruluĭ central chimic higienic, la Ministerul de Interne, No. 631 din 9 Septembrie 1888 şi No. 455 din 1 Iunie 1890, rezultă că hârtia de ţigară «LA PATRIE» din fabrica Leon & C-nie în Paris, este liberă de orĭ-ce materie vĕtămătoare, şi că prin fineţea eĭ extra-ordinară nu lasă arsă de cât urme de cenuşe, asemenea a fost admis şi constatat ca nereproşabil la control prin serviciul sanitar al capitaleĭ sub No. 239 din 5 Maiŭ 1889.

Din punctul de vedere technic şi higienic, această hârtie corespunde tuturor exiginţelor arteĭ şi ştiinţeĭ. Tot asemenea resultat s'aŭ obţinut prin analise făcute la laboratorul municipal din Paris, la Regia Medicală din St.-Petersburg, la profesorul de chimie de la Universitatea din Lemberg, şi prin maĭ mulţĭ alţĭ chimiştĭ competinţĭ.

Este dar în interesul orĭ-căruĭ fumător care ţine la sănătatea sa, să se ferească de a se servi de orĭ-ce hârtie în loc să 'şĭ aleagă pe aceasta care a fost constatată de către toate autorităţile chimicale higenica veritabilă hârtie a căruia etiquetă represinto pe BOUGET DE L'ISLE cântând «MARSEILLESA».

FIE-FARE FOIŢĂ POARTĂ FIRMA FABRICEI

L. LEON & C^NIE, PARIS

Pentru vînzarea hârtieĭ fabrica a înfiinţat pentru România depozite în BUCURESCI, GALAŢI şi IASI. Se găsesce de vînzare la toţĭ debitanţiĭ de tutun. Depozit general la D-niĭ FRAŢII LOEWENTHAL, Galaţĭ. In Bucurescĭ la d-nul Osias Weiss, strada Decebal, No. 20.

BEŢIA

Se vindică prin ANTIBETINA care a fost întrebuinţată cu un succes strălucit în numeroase cazurĭ.

O doză 10 leĭ. Se trimite franco prin poştă, după primirea costuluĭ.

A se adresa la *farmacia la „Vultur"* Lugoş, 16, Banat.

Medalie de Argint, Expoziţiunea din Craiova

Hârtie Chimică Berberianu

preparată de farmacistul

IOAN BERBERIANU

BUCURESCI
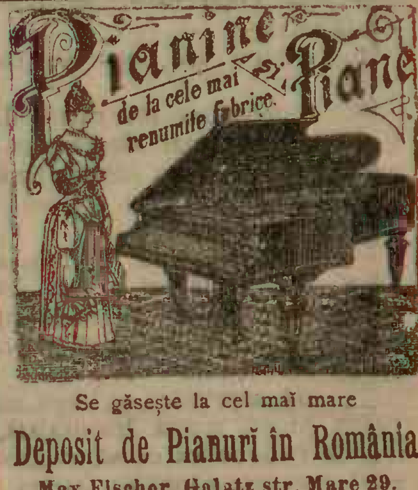
Medicament eficace contra reumatismelor, durerilor şi iritaţiunilor ale peptuluĭ

Guturaiŭ, Lombago (durerĭ de mijloc şi de şale) Podagră, Rănĭ, Scrintiturĭ, Bătăturĭ, Arsurĭ, Pĭăgĭ, Bóle de rinichĭ, etc.

UN LEU RULOUL

Se găseşte de vêndare în tóte farmaciile din ţară.

Tóte rolourile conţin o instrucţiune în care se arară detaliat modul întrebuinţăreĭ.

Se găseşte la cel maĭ mare

Deposit de Pianurĭ în România

Max Fischer, Galatz str. Mare 29.

Fiind asortat în tot-d'auna cu 20 până la 30 Instrumente. Plata şi în câştiurĭ. Inchiriere det Pianine în toată ţara. Preţurĭ cerente ilustrate franco dupe cerere.

BAIA MITRASEZWSKI

4, Strada Poliţieĭ, 4.

Stabilimentul de băĭ este deschis în toate zilele de la 6 dimineaţa până la 7 seara.

Pentru dame băile de vapor sunt deschise în toate Marţile şi Vinerile de la 6 dimineaţă până la prânz.

Băile calde sunt în toate zilele la dispoziţia onoratuluĭ public.

CURELE de Transmisiune

Prima calitate englezească

FURTUNI de CAUCIUC

toate articole pentru maşine: **Asbest. Manometri**

STOFE pentru nivel, robinete şi Ventile de abur, Bumbac pentru şters.

POMPE PENTRU VIN

cu preţurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ

Otto Harnisch 39, Strada Academieĭ, 39 vis-à-vis de Ministeriul de Interne.

Preţurĭ reduse — Preţurĭ fixe

VINUL DE QUINIUM LABARRAQUE

aprobat de Academia de Medicină din Paris, este resumatul, condensaţia tutulor principiilor active ale chineĭ. « Câte-va grame de quinium produc acelaşĭ efect ca maĭ multe kilo de chinina. » (ROBIQUET, Profesor al Şcoleĭ de Farmacie din Paris.)

« După ce am căutat mult timp un tonic puternic, l'am găsit în quiniumul D-tale, pe care'l consider ca reparatorul fără seamăn al constituţiilor sleite. » (Dr CABARET.)

« Vinul de Quinium Labarraque ***este complinirea cea maĭ folositóre a chinineĭ în tratarea frigurilor. Efectele sale sunt maĭ cu deosebire notabile în frigurile vechĭ de acceseşi'n cahexia palustră.*** (BOUCHARDAT, Profesor la Academie.)

Fabr. L. FRERE, 19, Rue Jacob, Paris.

IN TÓTE FARMACIILE

Un vătaf (epistat) ştiind carte se caută pentru administrarea uneĭ moşiĭ de 200 hectare (400 pogoane) în Dobrogea.

A se adresa la proprietar D. inginer Marrino, Calea Victorieĭ, Nr. 97, Bucurescĭ.

FRIED. KRUPP, ESSEN

CALE fixă şi transportabilă

CALE FERATĂ INDUSTRIALĂ PORTATIVĂ

VAGONETE pentru tóte scopurile

SCHIMBĂTORI DE CALE

PLĂCI INVERTITOARE etc.

LOCOMOTIVE

PROSPECTE şi DEVISE GRATIS

Representanţa Generală pentru România: APPEL & CIE BUCURESCI.

Iaşĭ: MORITZ GELBER. — Brăila: S. STOJANOVITS.

IMPORTANT!!

PENTRU CARNAVAL

Ne grăbim a informa pe onor. Public şi distinsa noastră clientelă că ne a sosit un elegant asortiment de:

Fracurĭ de Peruvien fin dublate cu mătase.

Redingote de Salon la 3 nasturi de PERUVIEN CAMGARN, VENEŢIEN etc.

Blănĭ de lux pentru Oraş.

Elegantă colecţiune de stofe pentru comande, între care: *Postav fin cu lustru veritabil Englezesc pentru Fracurĭ.*

PERUVIEN şi DOSKIN FIN DE SEDAN

Ultima modă pentru Fracurĭ sesonul 1891

Preţurile cele maĭ reduse, serviciŭ prompt.

BAZARUL REGAL (casă de încredere)

In faţa Prefectureĭ Poliţieĭ Capitaleĭ.

ALB. SPIC. — SUCCESOR

F. NOVAK

Mare Depoŭ de PIANE

singurul reprezintant al fabricelor **Steinway New-York** *Schiedmayer Bechesteia, Schiedmayer Fiu E. Kaps etc. (Alăturĭ cu Hotelul Imperial).*

NB. F. Novak previne Onor. Public că primeşte plata pentru Piane şi în rate lunare.

DE ARENDAT chiar de acum moşia Sotânga-Goleasca din districtul Dâmboviţa, la 7 km. departe de Têrgovişte, asemenea se vinde şi pădurea de pe dînsa în întindere ca la 250 pogoane. A se adresa Strada Lucacĭ, No. 13, Bucurescĭ.

ALBERT BAUER

CONSTRUCTOR DE MORI

Biuroŭ technic — BUCURESCI — Str. Colţeĭ, 49

MORI — FABRICI DE SPIRT — FABRICI de LEMNARIE — FABRICI DE SCROBEALĂ

Maşinĭ pentru tot felul de industrie. Maşinĭ de aburĭ, Turbine, Roate hydraulice, Deposit de unelte şi obiecte de exploatare pentru fabricĭ în tot felul. Pietre de Moară. Instalaţiunĭ de lumină electrică. Fabricaţiune de Curele de piele.

(Cataloage şi preţurĭ curente la cerere gratis şi franco).

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.